

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।
 ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਨ ਜੇ. ਜੇ.
 ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1953 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 160 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ—ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਦੀ ਹੱਦ—
 ਧਾਰਨਾ ਸਾਧਾਰਨ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਾ ਹੋਵੇ
 ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ—ਗਾਹਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ—ਕੁਦਰਤ ਨਵੰਬਰ, 21 ਨੂੰ

^^

- (1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1944 ਨਾਗ 335
- (2) ਏਆਈਆਰ 1950 ਐਫਸੀ 131

SV ਕੋਲ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ PN Bank, Ltd, ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਲ ਲੋਨ ਖਾਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5,00,000 31 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਵਿਆਜ 1\$ PCPA ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ SV ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ 4,86,149-1-0 ਬਕਾਇਆ ਸੀ। S.V ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁ. 13,311-6-0 ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। 21 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਐਸ.ਵੀ. ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ 3 ਪੀਸੀਪੀਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਸਰਪਲੱਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, 17 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ। SV ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਬੈਂਕ ਦਾ ਮੁੱਖ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੈਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਮ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ SV ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ :-

- (a) ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਲੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖਾਤੇ ਨੂੰ 5,00,000, ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (b) ਬੈਂਕ ਸਰਪਲੱਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- (c) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ Exhs ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਏ., ਡੀ. 9 ਅਤੇ ਮਾਨਤਾਵਾਂ Exhs. D. 10 ਅਤੇ D. 11, ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ
- (d) ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਲੋਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਬਰਮਾ (2), ਦੇਵੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਲਾਲ ਚੰਦਜੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਲ ਸਿੰਘ-ਨੇਖੇ ਸਿੰਘ (3), ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰੋਚਲਦਾਸ ਗਿਦੁਮਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (4), ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਬਨਾਮ ਮੁਰਰੀ ਆਇਨਸਲੇ (5), ਬ੍ਰਾਂਡਾਓ ਬਨਾਮ ਬਰਨੇਟ (6),

ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ ਬੋਸਵਰ (7), ਐਕਸਚੈਂਜਰ ਚੈਂਬਰ (8), ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (9), ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੌਮ (10), ਵੋਲਸਟੋਨਹੋਲਮੇ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਰੀਲਡ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ (11), ਵਾਟਸ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਟੀ (12), ਕੋਟਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਕਾਟਲੈਂਡ (13), ਰਾਧਾ ਰਮਨ ਬਨਾਮ ਛੋਟਾ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਲਿਮਿਟੇਡ (14), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਮਿਤੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 100 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 14,361-4-0 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਏਐਨ ਗਰੋਵਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ,

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੇ **Kapur, J.** ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 14,361-4-0 ਰੁਪਏ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੂਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ, ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਲ ਇਓਨ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਸਨ। 5,00,000

- (1) 1953 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 40
- (2) ILR 12 ਰੰਗ, 25
- (3) ILR 1946 ਨਾਗ 210
- (4) ਏ, ਆਈ, ਆਰ, 1926 ਸਿੰਧ 225
- (5) (1898) AC 693
- (6) 8 ਈ.ਆਰ. 1622
- (7) 5 ਮਿਆਦ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, 491
- (8) ਏਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਜੀ.ਆਰ. 670
- (9) (1902) ੨੮. 416
- (10) 70 ER 490
- (11) 54 LT 746
- (12) (1849) 11 ਬੀਵ ॥ 546
- (13) (1929) SC (HL) 114
- (14) ILR 23 ਫੋਟ 501

ਪੰਜਾਬ ਇਹ ਵਿਆਜ ਯੂ ਫੀ ਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਟਿਊਬੂਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ, 1948 'ਤੇ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 4,86,149-1-0 ਲਿ

ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਨੇ ਇਹ ਖਾਤਾ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ।

13,311-6-6 ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਸੀ।

21 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 13,311-6-6 ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ। ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਹੁੰਡੀ ਰਾਹੀਂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ ਲਈ ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ। 1,049-13-6 ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ 14,361-4-0. ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 17 ਨਵੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਇਹੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਓਰੀ ਜਿਨਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਰਮਾਨੀ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ਾ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

* ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵੀਰਮਨੀ ਕੋਈ ਡਿਸਪਲੇਕ ਐਡ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਕੈਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਐਪ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੀਨ ਸੀ, ਕਿ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਮ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪੀ.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ:-

1. ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ?

2. ਕੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ?
3. ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਨਰਲ ਲਾਇਨ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ?

ਇਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਰਪਲੱਸ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਰੁਪਏ ਸੀ. 13,311-6-6, ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਛਾਪੀ ਗਈ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਪੀ 1949 ਵਿੱਚ ਛਾਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

“ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸਟਾਕਾਂ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ 'ਤੇ (ਜੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹੋਏ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।”¹

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਲ ਲੋਨ ਖਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਡੀਡਬਲਯੂ 1 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੋਨ ਫਾਰਮ, ਨੰਬਰ 66-ਏ, ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਆਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ

ਪੰਜਾਬ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ . 1 ਅਤੇ ਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।

ਕਿ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਪ ਅਲ ਦੇ ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਰਮਾਨੀ ਵੱਲੋਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਗਤ ਰਾਮ ਬਿਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਬੈਂਕ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨਾ ਤਾਂ ਢਿੱਲਮੱਠ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਇਸ ਗਵਾਹ (ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ (ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ) ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ (ਗਵਾਹ) ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਗਤ ਰਾਮ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 1949 ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 1949 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ 1949 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਬੈਂਕ ਦਾ ਅਗਲਾ ਗਵਾਹ ਬੋਧ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਰੀ ਜੀਨਲ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਸੌਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੀਆਂ ਬੈਂਕ ਬੁੱਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹਨ , ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ-

41 ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 66-ਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਡੀ. 1 ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਫਾਰਮ 1943 ਦੀ ਛਪਾਈ ਦਾ ਹੈ। ਜਗਤ ਰਾਮ ਬਿਮਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਬਿਰਧ ਹੈ 70 ਅਤੇ ਹਾਈ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਉਹ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਵੇਕਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੋ- ਪੰਜਾਬ ਨੇਸ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ 3। 66-ਏ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਐਡਵਾਂਸ ਲੇਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਫਾਰਮ 66-ਏ ਸੌਤਿਆ ਵਿਰਮਾਨੀ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਲੈਣ- -----ਦੇਣ ਕਾਲ ਲੇਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। -----ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਸੌਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਾਰਮ 66-ਏ 'ਤੇ

ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਡੀ ਡਬਲਿਊ ਨੇ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਰੂਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1-4-0 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਖਾਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ-

“ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ। ਮੈਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 1-4-0 ਮੈਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ * * * ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਰੁ. 1-4-0 ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ”

ਹੁਣ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਹ ਆਈਟਮ. 1-4-0 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੜੀ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁ. 1-4-0 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਰਮਨੀ ਨੂੰ ਜੋ ਖਾਤਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੁਪਏ ਸਨ। 1-4-0. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੁ. 1-4-0 ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਡੈਬਿਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੋਅ ਪੇਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ. 1-4-0 ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਡੈਬਿਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ ਜਦੋਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। • ਨੇਸ਼ਨ[^] ਬੈਂਕ, Ban[^] ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ 66-A ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ । , ਵਿਰਮਨੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ , ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ। 5,00,000 ਉਸ ਨੇ ਕਾਲ ਲੇਨ ਏਸੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕਰ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੇਨ ਐਡਵਾਂਸਡ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਲਈ ਵੀ।

ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫਾਰਮ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੂਪ। ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬੋਧ ਰਾਜ,

ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.ਐੱਸ. ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1 ਅਤੇ 2 ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਮ 66-ਏ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀਡਬਲਯੂ 1, ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਡੀ ਪੇਜ਼ਡ-

"* * * 66-ਏ ਇਕ ਵਚਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਨਮੂਨਾ ਖਾਲੀ ਫਾਰਮ ਡੀ. 1. ਐਲ. ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਨੇ ਉਹੀ ਫਾਰਮ ਭਰਿਆ ਹੈ।

ਜਿਹਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ ਫਾਰਮ ਡੀ. 1 1949 ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਫਾਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 1944 ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

DW 2, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬੋਧ ਰਾਜ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ।—

ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ (1952 ਦਾ 262) ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 66-ਏ ਸੀ 'ਦਾਇਰ,
(ਇਤਰਾਜ਼)। ਇਹ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਡੀ. 1 ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਫਾਰਮ
1943 ਪ੍ਰਿੰਟ * **” ਦਾ ਹੈ।

ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 66-ਏ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਦ ਪੰਜਾਬ
ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 1952 ਦੇ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 262, ^{^ i° na।} ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 1 ਵਿੱਚ
ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਿ.

v.
ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼/ Shri Satyapal
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ Virmani

ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ। 5,00,000 ਸਿਰਫ ਕਾਲ ਲੋਨ
ਖਾਤੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ Kapur, J.

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਤੇ ਲਈ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ-

“ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਤੇ ਲਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।” ਸੱਤਿਆ
ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਫਾਰਮ 66-ਏ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ
ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ
ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਜਗਤ ਰਾਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ
ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ
ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। , ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ -
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਗਤ ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ
ਨੇ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਗਤ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਰ ਜਾਤ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ
66-ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਵਿਰਮਾਨੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁ. 1-4-0 ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਐਂਡ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ -
“(ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਲਈ ਚਾਰ ਆਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੁਪਏ<n"ਈਮੋਟ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਾਰਮ
66-A ਸੀ)?”

ਇਸ ਖਾਤੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ **Kāpmanāḥi** ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ 66-ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ,

ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਿਨੈਕਾਰ (PW 1) ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ 66-A ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਗਵਾਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਧ ਰਾਜ, ਡੀਡਬਲਯੂ 2, ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਓਰੀ ਜੀਨਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਫਾਰਮ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਵਾਂਗ ਹੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਸਥਿਤ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੇ ਸਨ ਅਤੇ 1947 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਪੁੰਜ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 1 ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਭਾਵੇਂ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਦਿ ਪੰਜਾਬ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਬੈਂਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਜਨਰਲ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਤਿਆਪਾਲ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171, ਇੱਕ ਆਮ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਵਿਰਮਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

"ਬੈਂਕਰ,ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਖਾਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ;
.....".

ਮੁੱਲਾ ਦੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਵਿਚ ਪੰਨਾ 511 'ਤੇ ਇਕ ਲੀਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

" ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ, ਚੈੱਕਾਂ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ, ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ।

ਕਾਨੂੰਨ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੈਂਕਰ ਆਪਣੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਏ.ਸੀ. ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਓਵਰਡਰਾਫਟ 'ਤੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜਿੱਥੇ ਲੋਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਰਮਾ ਦੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ - ਜਨਰਲ (2), ਦੇਵੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ-ਲਾਲਚੰਦਜੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਲ ਸਿੰਘ-ਨੇਖੇ ਸਿੰਘ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਰਕੈਟਾਈਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰੋਚਲਦਾਸ-ਗਿਦਮਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (4), ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਬਨਾਮ ਮੁਰਰੀ ਆਇਨਸਲੇ (5)।

- (1) 1953 ਦਾ CR 40
- (2) ILR 12 ਰੰਗ. 25
- (3) ILR 1946 ਨਾਗ 210
- (4) ਏਆਈਆਰ 1926 ਸਿੰਘ 225
- (5) (1898) AC 693

The Punjab in *Brandao v, Barnett* (1), ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਬੈਂਕਰ ਲਾਅ ਮਰਚੈਂਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਨਾ 1630 'ਤੇ, ਪ੍ਰਭੂ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਕੈਂਪਬੇਲ ਨੇ ਕਿਹਾ-

Virmani

Kapur, J.

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬੈਂਕਰਾਂ ਕੋਲ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੈਂਕਰ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲੀਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ *ਬੋਸਵਰ* (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਕੇਨਿਯਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਲਾਰਡ ਡੇਨਮੈਨ ਨੇ *ਐਕਸਚੈਂਜਰ ਚੈਂਬਰ* (3) ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿਆ ਸੀ।

ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (4) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਜਨਰਲ ਲਾਇਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਟਾਕ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਲਾਲਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਮੁੜ-ਭੁਗਤਾਨ, ਦਲਾਲਾਂ ਕੋਲ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਟਰਾਂਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਬਕਲੇ, ਜੇ., ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ, *ਜੌਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੋਰਨ* (5) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ 1858 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਦਲਾਲਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਮੁਰਗੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਦਲਾਲ ਬਕਲੇ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ-

"ਗਾਹਕ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਰਕਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

5 ਮਿਆਦ। ਪੰਨਾ 8੯੧॥

(3) 6 ਆਦਮੀ, ਅਤੇ Gr 670

(4) <19021 2 ਚੈ. 416

(5) 70 ER 490

ਬੈਂਕਰ ਨੂੰ ਗਾਹਕ, ਅਤੇ ਦਲਾਲ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਨ, ਜੋ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਗਾਹਕ ਦੇ ਦਲਾਲ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ। ਸਤਯਪਾਲ ਇਤਿ ਸ੍ਰਥਾਪਿਤ ਅਸੂਲ

ਵਿਰਮਣਿ

ਬੈਂਕਰ ਨੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ

ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਬਕਾਯਾ ਰਕਮ."

Kapur, J.

ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ ਇੰਜੀ ¹ ਅਤੇ, ਵਾਲੀਅਮ 2, ਤੀਜੇ (ਸਾਈਮੰਡਜ਼) ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 210 'ਤੇ, ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦਾ ਖਾਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਐਕਸ ਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸੇ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਨੱਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ, ਕਵਾ ਬੈਂਕਰ, ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਡਵਾਂਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਤਭੇਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੋਰਨਜ਼ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰਾਂ ਤੋਂ ਸਟਾਕ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਲਕਿਨਸਨ ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਅਤੇ "

ਪੰਜਾਬ ਕਾਉਂਟੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰ (1), ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਸ- ਨੇਸ਼ਨਡ ਬੈਂਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਹਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਖਾੜੇ, ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ, ਰਾਜ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜੇ., ਰੀ ਬੋਵਜ਼ ਵਿੱਚ, ਸਟੈਬਮੋਰ ਵਿਨਾਨੀ (ਅਰਲ) ਬਨਾਮ ਵੈਨ (2), ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੀਮੇ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਸਿਰਫ £2,000 ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਪੂਰ ਵਿੱਚ, ਜੇ. ot £ 1,000, ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪੰਨਾ 588 'ਤੇ

ਕਿਹਾ-

“ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਸੀ: ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਚ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ; ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੋਰਨ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਕਲੇ, ਜੇ., ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਨ ਰੀ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚੇ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਡਵਾਂਸ ਲਈ ਕਵਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ED ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਵੋਲਸਟੋਨਹੋਲਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਰੀਲਡ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕਿੰਗ

- (1) (1884) ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 63
- (2) (1886) 33 ਚ. ਡੀ. 588
- (3) 70 ER 490
- (4) (1902) 2 ਚ. 416

ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (1), ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ The Punjab ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ- ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਂਕਰਾਂ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪੱਤਰ ^v ਰਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ

ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰਮਨ ਆਈਏ ਬੈਂਕਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ ਲਾਇਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਮ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਐਕਸ ਪ੍ਰੈਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਲਟ. ਮੰਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕਾਲ ਲੋਨ ਦੇ ਅਡਵਾਂਸ ਲਈ ਹੀ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਗਰੋਵਰ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ * ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਇਕੱਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਵਿਰਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਨੇ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪੰਜਾਬ ਕਾਮ ਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਇਲਪੁਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਏਸੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। - ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦੋ ਅੱਖਰ ਹਨ, ਮਿਤੀ 11 ਜੂਨ, 1947, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ ਅਤੇ 16 ਜੂਨ, 1947, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 9। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ-

ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਮ ਨੂੰ ਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ-

.....

- * ਮਰਸ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਇਲਪੁਰ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

The Punjab
National Bank,
Ltd.

v.

Shri Satyapal
Virmani

ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖਾਤੇ ਦੇ ਆਮ ਬਕਾਏ 'ਤੇ, ਉਕਤ ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰੰਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਸੀ।

ਬੈਂਕ। ਇਹ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ-

“ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਸਾਡੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਉਕਤ ਖਾਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਬਕਾਇਆ ਪੰਜਾਬ ਕਾਮ ਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ^{1 ਪੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।} ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪੱਤਰ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 10, ਮਿਤੀ 6 ਜੂਨ, 1950, ਜੋ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

"ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ.

ਐਸਡੀ (-ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ।"

ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 11 ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 12, ਮਿਤੀ 26 ਮਈ, 1949 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ (-ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਵੀ ਸਨ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੀ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਗਾਰੰਟੀ ਇਕੱਲੇ ਸੌਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਰਾਮਟਬਨਾ ¹ ਬੈਂਕ, ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਨਰਲ ਬੈਂਕ- ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। . ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਵੀਰਮਨੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ----- ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ ਕਾਫੀ ਖਾਸ ਹਨ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਗਾਰੰਟੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡੀ. 10 ਅਤੇ ਡੀ. 11 ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਉਪਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼ਬਦ-

"ਜਿਸਦੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ"

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਡੀ. 10 ਅਤੇ ਡੀ. 11 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਲਾਈਲਿਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਦਰਭ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ. ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਸੱਤਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਬੈਂਕਰਾਂ ਕੋਲ ਫਰਮ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਵਾਟਸ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਟੀ (1), ਅਤੇ ਵੋਲਸਟੋਨਹੋਲਮੇ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਫੀਲਡ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ (2)। ਮਿਸਟਰ ਗਰੋਵਰ ਨੇ ਵੋਲਸਟੋਨਹੋਲਮੇ ਦੇ ਕੇਸ (2) 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਿੰਗ ਦਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ।

(1) (1849) 11 Beav. 546

(2) (1886) 54 L.T. 746

ਪੰਜਾਬ ਫਰਮ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਓਵਰ ਡਰਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਸਾਬਕਾ £2,000 ਅਤੇ ਵਿੰਗ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤਾ £300 ਦੀ ਲਿਮਟਿਡ ਸੀਮਾ ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ £500 ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ q \i ਪਹਿਲਾਂ ਚੀ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵਿਰਮਨੀ ਪਾ ਵਿੰਗ ਨੇ £5,000 ਦੀ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ। ਇਸ ਅਸਥਾਈ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਲਈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਫਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿੰਗ ਨੂੰ ਰਕਮ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾਇਕ ਦੀਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਿਚਲੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਏਸੀ ਕਾਉਂਟ 'ਤੇ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਵਾਧੂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਦੋਵੇਂ ਖਾਤਿਆਂ, ਭਾਵ, ਵਿੰਗ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੇਸ਼ਗੀਵਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ ਸਿਰਫ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ £ 500 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਕੋਲ ਆਮਦਨੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਸਕਣ। ਫਰਮ ਦੇ ਓਵਰਡਰ ਖਾਤੇ ਦਾ। ਮੈਥਿਊ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ £ 500 ਦੇ ਖਾਸ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲਾਇਨ ਐਨ ਟਾਇਰ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ, ਐਮ.ਆਰ.

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੈਥਿਊ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿੰਡਲੇ, ਐਲਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ,

ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਾਲੀਆਪਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਆਪਸੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ।
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ,
ਲਿਮਿਟੇਡ

ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਨੇ ^{Virmani} ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੰਗ ਨੇ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ^{Kapur, J.} ਲਈ ਲੀਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਗਾਊ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਕਲੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਨ *ਰੀ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (1)*, ਅਤੇ *ਕੋਟਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਕਾਟਲੈਂਡ (2)* ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੀ. ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ *ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੋਰਨਸ (3)*, ਜਿੱਥੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਸਰ ਡਬਲਯੂ. ਪੇਜ ਵੁੱਡ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਉਸ ਪੈਸੇ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੈਂਕ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਰਾਧਾ ਰਮਨ ਬਨਾਮ ਛੋਟਾ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਕ *ing ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਲਿਮਿਟਿਡ (4)* ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਗਾਹਕ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਖਾਤਾ ਹੈ

- (1) (1902) ੨੯. 416
- (2) (1929) SC (HL) 114
- (3) 70 ER 490
- (4) ILR 23 ਪੈਟ. 501

ਪੰਜਾਬ ਇਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਪਰ ਸਫਾ 507 'ਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ :-
ਲਿਮਿਟੇਡ

^

“ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ

ਸੱਤਿਆਪਾਲ
virmani
ਵਿੱਚ ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਐਕਸ਼ਨ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਇਨ ਨਹੀਂ ਸੀ-
ਪਲੇਨ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰੋ- ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਖਾਤੇ
ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ
ਬੈਂਕ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਉਬਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ
ਬੈਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਵੀ ਸੀ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ
ਅਧਿਕਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੁਦਈ* ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੋ
ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਖਾਤਾ ਸੀ 2, 3, ਅਤੇ 4, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ
ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਆਫ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ
ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ -

(a) ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਐਪ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ F ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 1 ਵਿੱਚ;

(b) ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ¹ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸ਼ਾਮਲ
ਨਹੀਂ ਸੀ

ਇੱਕ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਉੱਤੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ। 5,00,000 ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ,
ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(c) ਬੈਂਕ ਪੰਜਾਬ ਸਰਪਲੱਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ
ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਸੀਮਾਯੋਗ ਭਾਵ,
ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਵਿਰਮਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ;

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

(d) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ A., D. 9, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ D. 10 ਅਤੇ D. 11 ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਲ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(e) ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਰਚੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਾਰਾਇਣ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ- ਬਿਸ਼ਨ ਨਾਰਾਇਣ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ^੩ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ